

tab, som påføres kommunen ved, at en indgået garantiforpligtelse for lån optaget på det almindelige lånemarked bliver aktualiseret, f. eks. som følge af, at ejendommen nedrives som led i en sanering, inden lånet er fuldt tilbagebetalt.

I de tilfælde, hvor kommunen har ydet et rente- og afdragsfrit lån, foreslås det, at lånet forfalder til indfrielse, når ejendommen gøres til genstand for sanering med offentlig støtte. Herved vil man kunne undgå, at den forbedring, der er tilført ejendommen med midler hidrørende fra lånet, fordyrer saneringens gennemførelse gennem en opskrivning af ejendommens værdi til fordel for ejeren.

For det tilfælde, at ejendommen ikke er blevet omfattet af en sanering senest 6 år efter lånets udbetaling, foreslås det, at der gives kommunen adgang til, at lånet kan indestå på uændrede vilkår i yderligere indtil 4 år. Er ejendommen heller ikke inden denne frists udløb saneret, skal lånet tilbagebetales over 5 år.

Til § 13.

Efter de gældende regler pålægges der som vilkår for statsstøtte til opførelse af boligbyggeri til udleje udlejeren pligt til ved første udlejning at stille indtil 25 pct. af de nyopførte lejligheder til rådighed for husstande, der bliver husvilde ved nedlæggelse af lejligheder som følge af sanerings- eller kondemneringsvirksomhed eller gennemførelse af offentlige anlægsarbejder.

De almennyttige boligselskaber har ifølge § 15, stk. 8, i bekendtgørelse nr. 157 af 24. april 1975 om almennyttig boligvirksomhed endvidere pligt til at stille hver 5. ledige lejlighed i den ældre boligmasse til rådighed for husstande, der bliver husvilde som følge af saneringsvirksomhed.

Denne pligt kan opfyldes og bliver normalt opfyldt gennem en aftale mellem boligselskabet og et almennyttigt saneringsselskab.

Også Grundejernes Saneringsselskab fremskaffer de erstatningslejligheder, der er nødvendige som følge af selskabets saneringsvirksomhed, gennem aftaler med private udlejere.

Hvad angår kondemnering efter boligtilsynsloven, sker genhusning dels i kommunens ejendomme, dels i det almennyttige nybyggeri, medens de almennyttige boligselskaber efter de gældende regler som nævnt ikke i disse tilfælde skal stille lejligheder til rådighed i den eksisterende byggeri.

Da der må forventes at ville blive påbudt nedlæggelse af beboelseslejligheder efter denne lov i større omfang, vil det være afgørende at sikre genhusningslejligheder i disse tilfælde, og det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen skal kunne indgå aftaler med sammenslutninger af grundejere og af

almennyttige boligselskaber om, at der stilles lejligheder i den eksisterende boligmasse til rådighed for familier, der bliver husvilde som følge af kondemnering jfr. de indledende bemærkninger.

Det foreslås, at der i sådanne aftaler kan indgå et vederlag til den, der ifølge den indgåede aftale med kommunen varetager administrationen af genhusningsordningen, svarende til det vederlag herfor, som godkendes optaget på saneringsselskabernes saneringsregnskaber. I aftalen kan endvidere indgå et vederlag på 500 kr. til den ejer, der stiller en lejlighed til disposition.

Størrelsesordenen af denne udgift vil formentlig udgøre ca. 1 mill. kr. for 1.000 genhusninger.

Til § 14.

Det foreslås at åbne adgang for kommunalbestyrelsen til at bestemme, at reglerne om genhusning i forslaget § 13 også kan anvendes, når ejeren i medfør af § 60 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene opnår kommunalbestyrelsens samtykke til at nedrive en beboelsesbygning, fordi den er brandfarlig. Det foreslås samtidig, at lejerne også i disse tilfælde skal kunne opnå støtte til betaling af indskud m. v. i en ny lejlighed samt bolig-sikring efter de særlig gunstige regler i boligsikringslovens § 3 a.

Til § 15.

Paragraffen indeholder hjemmel for kommunalbestyrelsen til at udstede påbud til ejeren om at udføre arbejder til opfyldelse af de i medfør af loven fastsatte krav. Baggrunden for et sådant påbud kan f. eks. være, at der ikke er indsendt indberetning fra ejeren med forslag til foranstaltninger, og kommunen på anden måde, f. eks. gennem en henvendelse fra beboerne, bliver opmærksom på, at bygningen ikke opfylder kravene. Påbud kan også udstedes til ejere af andre ejendomme end omfattet af § 2, når disse ikke opfylder de i § 1 omtalte krav.

Paragraffen indeholder endvidere i stk. 2 hjemmel for kommunalbestyrelsen til at lade arbejderne udføre for ejerens regning, såfremt et påbud ikke efterkommes. Bestemmelsen indeholder endvidere adgang for boligtilsynet til at træffe beslutning om brandsikring, såfremt ejeren ikke har foretaget indberetning til boligtilsynet inden den fastsatte frist. De beløb, der udlægges af kommunen, skal kunne inddrives ved udpantning i ejendommen med fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter. Hensigten hermed er at sikre, at kommunen kan få de udlagte beløb tilbagebetalt også for de ejendomes vedkommende, der er prioriteret ud over deres